

PL

PL

PL

Bruksela, dnia 1.2.2010 r.

Wytyczne¹

Związek pomiędzy dyrektywą 2001/95/WE a rozporządzeniem w sprawie wzajemnego uznawania

1. WPROWADZENIE

Celem niniejszego dokumentu jest zapewnienie „przyjaznych użytkownikowi” wytycznych na temat kwestii dotyczących rozporządzenia (WE) nr 764/2008² („rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania” lub „rozporządzenie”), w szczególności związku pomiędzy rozporządzeniem a dyrektywą 2001/95/WE³ („GPSD” lub „dyrektywa”) w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Zostanie on uaktualniony w celu odzwierciedlenia doświadczeń państw członkowskich, organów i przedsiębiorstw oraz przekazanych przez te podmioty informacji.

2. RAMY REGULACYJNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PRODUKTÓW WPROWADZANYCH DO OBROTU NA TERYTORIUM UE

Dyrektywa 2001/95/WE ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu.

Artykuł 2 stanowi, że „do celów niniejszej dyrektywy «produkt» oznacza każdy produkt – łącznie z produktem w kontekście świadczenia usług – *przeznaczony dla konsumentów* lub taki, który nawet jeżeli nie jest przeznaczony dla konsumentów, to w możliwych do przewidzenia warunkach może być *przez nich używany*, dostarczany im bądź udostępniany za opłatą lub bezpłatnie w ramach działalności handlowej, nowy, używany lub odnowiony” [kursywa dodana].

¹ Niniejszy dokument nie jest prawnie wiążący. Komisja Europejska, ani żadna osoba działająca w jej imieniu, nie ponoszą odpowiedzialności za sposób wykorzystania informacji zawartych w niniejszej publikacji ani za jakiegokolwiek błędy, które mogą w niej wystąpić pomimo starannego przygotowania i sprawdzenia. Niniejsze wytyczne niekoniecznie muszą odzwierciedlać poglądy lub stanowisko Komisji Europejskiej.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/95/WE, Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 21.

³ Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4–17.

GPSD ma zatem zastosowanie do produktów konsumenckich, tzn. takich, które podlegają unijnemu prawodawstwu harmonizującemu (w przypadku gdy przedmiotowe prawodawstwo nie zawiera żadnych przepisów szczegółowych mających taki sam cel, jak GPSD), oraz takich, które nie są „zharmonizowane”.

Zgodnie z dyrektywą wszystkie produkty konsumenckie powinny być bezpieczne. W tym celu w GPSD określono obowiązki producentów, dystrybutorów i państw członkowskich.

3. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 764/2008 W SPRAWIE WZAJEMNEGO UZNAWANIA

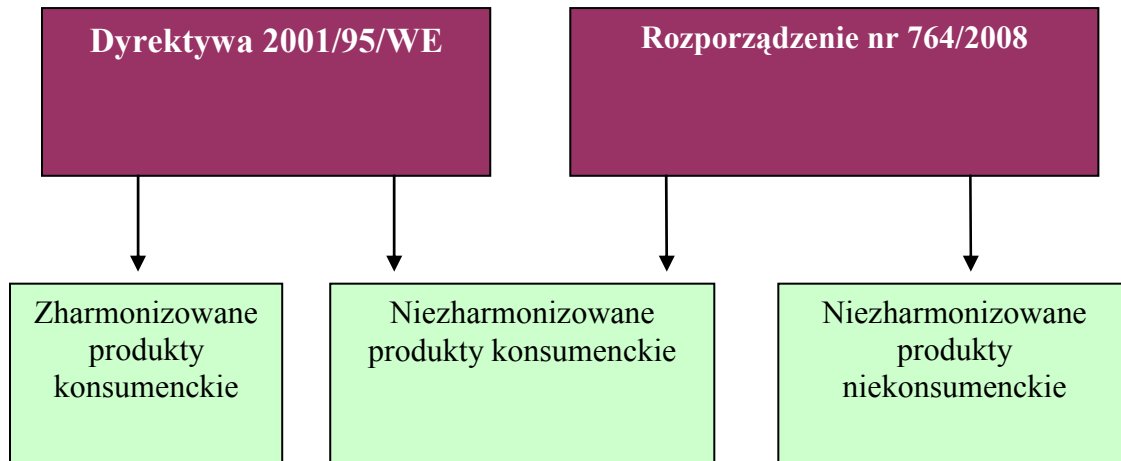
Rozporządzenie funkcjonuje w obszarze niezharmonizowanym, obejmując w szczególności produkty, w przypadku których brak jest harmonizacji przepisów na szczeblu UE, lub aspekty produktu nieobjęte zakresem zastosowania środków harmonizujących UE.

Głównym celem rozporządzenia jest zapewnienie pełnego funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania. Artykuł 2 stanowi, że rozporządzenie ma zastosowanie do decyzji administracyjnych skierowanych do podmiotów gospodarczych, podjętych lub planowanych na podstawie przepisu technicznego, których skutkiem jest utrudnienie dostępu do rynku krajowego w odniesieniu do produktu wprowadzanego legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim.

Zgodnie z rozporządzeniem przepis techniczny oznacza dowolny przepis ustawy, rozporządzenia lub inny przepis administracyjny państwa członkowskiego:

- 1) który nie podlega harmonizacji na poziomie UE; oraz
- 2) który na terytorium państwa członkowskiego, w którym podejmuje się decyzję administracyjną lub w którym taka decyzja ma zostać podjęta, zakazuje wprowadzania do obrotu produktów z innego państwa członkowskiego lub z którym zgodność jest obowiązkowa, w przypadku gdy produkt jest wprowadzany do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego; oraz
- 3) który określa wymagane cechy danego produktu lub rodzaju produktu, takie jak poziom jakości, właściwości użytkowe lub bezpieczeństwo lub rozmiar, w tym wymagania dotyczące nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, pakowania, oznakowania lub etykietowania.

Rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania powinno mieć zastosowanie do wszystkich produktów niezharmonizowanych: niekonsumenckich i konsumenckich:

4. ZASTOSOWANIE ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE WZAJEMNEGO UZNAWANIA DO PRODUKTÓW WPROWADZANYCH DO OBROTU NA RYNKU UE

4.1. Produkty konsumenckie

4.1.1. Środki dotyczące produktów stanowiących zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów

Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenie nie ma zastosowania w przypadku środków podjętych przez organy państw członkowskich na mocy art. 8 ust. 1 lit. d)-f) oraz art. 8 ust. 3 GPSD w celu uniemożliwienia lub ograniczenia wprowadzania do obrotu lub stosowania produktu konsumenckiego ze względu na zagrożenie, jakie stanowi dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.

Wynika z tego, że zakres zastosowania rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania nie obejmuje następujących środków podejmowanych przez organy krajowe na podstawie przepisów krajowych przyjętych w celu nadania skuteczności art. 8 ust. 1 lit. d)-f) i art. 8 ust. 3 GPSD:

- w odniesieniu do produktu, który mógłby być niebezpieczny: tymczasowy zakaz dostarczania, oferowania i prezentacji produktu w okresie koniecznym do przeprowadzenia rozmaitych ocen bezpieczeństwa, sprawdzeń i kontroli (art. 8 ust. 1 lit. d) GPSD);
- w odniesieniu do produktu niebezpiecznego: zakaz sprzedaży produktu i wprowadzenie dodatkowych środków, wymaganych w celu zapewnienia stosowania zakazu (art. 8 ust. 1 lit. e) GPSD);
- w odniesieniu do produktu niebezpiecznego, który został już wprowadzony do obrotu: i) zarządzenie lub organizowanie jego faktycznego i niezwłocznego wycofania i ostrzeganie konsumentów przed zagrożeniami, jakie stanowi dany produkt; ii) zarządzenie lub

koordynacja albo, w miarę potrzeb, organizowanie wraz z producentami i dystrybutorami działań w celu odzyskania produktów oraz zniszczenia produktów w odpowiednich warunkach (art. 8 ust. 1 lit. f) GPSD);

- w przypadku produktów stwarzających poważne zagrożenie: wszelkie wyżej wspomniane środki oraz (i) wymóg, aby produkt był sprzedawany z jasno sformułowanymi i zrozumiałymi ostrzeżeniami odnośnie do zagrożeń, jakie może stanowić, w urzędowych językach państwa członkowskiego, w którym jest wystawiany na sprzedaż, (ii) dopuszczania do obrotu w zależności od spełnienia uprzednich warunków bezpieczeństwa; (iii) wydawanie zarządzeń o obowiązku ostrzegania osób, dla których produkt może stanowić zagrożenie, w odpowiednim czasie i w stosownej formie, łącznie z publikacją specjalnych ostrzeżeń (art. 8 ust. 3 GPSD).

4.2. Środki dotyczące produktów stanowiących inne zagrożenie

Rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania powinno mieć zastosowanie, gdy właściwe organy państwa członkowskiego zamierzają zakazać wprowadzania do obrotu lub stosowania niezharmonizowanego produktu konsumenckiego, legalnie wprowadzanego do obrotu w innym państwie członkowskim, na podstawie przepisu technicznego oraz z przyczyn innych niż zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Ma to miejsce na przykład w przypadku zakazu wprowadzania produktu do obrotu z przyczyn związanych z nazwą, rozmiarem, składem lub opakowaniem, bądź ze względów środowiskowych.

5. PRODUKTY NIEKONSUMENCKIE

Rozporządzenie w sprawie wzajemnego uznawania ma zastosowanie do niezharmonizowanych produktów niekonsumenckich.

Artykuł 7 stanowi, że w przypadku gdy produkt niekonsumencki stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia użytkowników, państwa członkowskie mogą czasowo zawiesić wprowadzanie do obrotu danego produktu. Każde państwo członkowskie stosujące czasowe zawieszenie musi powiadomić o tym zainteresowany podmiot gospodarczy i Komisję Europejską, podając stosowne uzasadnienie techniczne lub naukowe.